

rømte Marco Polos Lod at se, blev vi nødsagede til at fjerne os, meget utilfredse med at vi ikke kunde finde en eneste, som forstod Engelsk. Derefter gik vi til den kantonesiske Præsident for „Tung Mong Hui“, til hvem der var givet os et Brev. Han var overmaade venlig, og da han hørte, at vi ønskede at tale med de kvindelige Medlemmer af Forsamlingen, indbød han os øjeblikkelig til at spise til Aften hos sig og lovede at formaa saa mange Kvinder som muligt til at komme til Stede.

Han udsendte sine Indbydelser pr. Telefon, og kort Tid efter kom vi tilbage til hans Hus, hvor vi traf to kvindelige og to mandlige Medlemmer af Forsamlingen, samt andre Medlemmer af „Tung Mong Hui“. De to Kvinder talte kun Kinesisk, men de unge Mænd var blevne opdragede i udenlandske Skoler og talte Engelsk. Medens vi spiste til Aften og gjorde vort første Forsøg paa at benytte „Spisepinde“, (Menuen bestod af de berømte kinesiske Delikatesser: Hajfinner, Frøer og andre mærkelige, men pikante Retter) erfarede vi følgende:

For omtrent femten Aar siden organiserede Dr. Sun Yat Sen Forbundet „Tung Mong Hui“ (Det forenede edsvorne Selskab), et hemmeligt Selskab, hvis Hovedformaal var at fordrive Mantchu'erne. Det bredte sig hurtigt og vandt især Tilslutning blandt unge Mænd, der havde studeret i Udlandet. Dr. Sun er i høj Grad radikal og gennemførte Tanken om Lighed mellem Kønnene. Kvinder blev Medlemmer, dog ikke i stort Antal, og de fleste af dem havde ingen særlig Virksomhed. Nogle

af dem arbejdede dog ligesaa ivrigt og utrætteligt som Mændene, skaffede nye Medlemmer, samlede Penge og udbredte revolutionære Skrifter.

Da Selskabet var bleven stærkt nok til at rejse Revolutionens Fane, ønskede nogle af de unge Kvinder — hovedsagelig Studenter — at gøre Tjeneste som Soldater. De fik kun ringe Opmuntring dertil i Kanton og begav sig derfor længere mod Nord, hvor de skal have forenet sig med andre Kvinder og have afholdt Øvelser, men forøvrigt kunde vi intet bestemt faa at vide om dette her i Kanton.

— —

Ti Kvinder valgte i Kanton.

Da den midlertidige Regering blev dannet paa Ruinerne af Mandschu-Styrelsen, traf Kanton Forberedelser til Valgene til Provins-Forsamlingen, medens de højere Embedsmænd var blevne udpegede af den midlertidige Regering i Peking. Praktisk taget havde alle Mænd og Kvinder, som ønskede det, Valgret til denne Forsamling, og det var fastsat, at 10 af Forsamlingens 120 Medlemmer skulde være Kvinder. De ti Kvinder blev valgte. Den ene, en ung Kvinde, trak sig tilbage og er nu paa Vej til Amerika, hvor hun vil studere. Hendes Familie modsatte sig nemlig hendes Valg med den Begrundelse, at det gav hende en altfor fremskudt Stilling til, at den sømmede sig for en ung Kvinde. Vi saa og talte med hendes Moder. Denne unge Dame var Kristen, de ni, som modtog Valget, er, saa vidt vi forstaar, Konfucius' Tilhængere. Vi saa de otte.

Den mærkeligste Del af Historien er, at deres Familier allesammen var mere